

ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਜ਼ਾਰੀ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਵਾਲਾ ਸਹਾਏ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਰਾਖਾ, (23) ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਵੱਖਰਾ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਕਨੂੰਨੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ। ਦੂਜੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੈਸੀਡਿੰਗ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਹਜ਼ਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਬਨਾਮ ਨੇਕੀ ਅਤੇ
ਹੋਰ

ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਅਪੀਲਾਂ- ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ.ਪੀ. ਖੇਸਲਾ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਖੇਸਲਾ ਜੇ

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਪਹਿਲਾਂ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਅਤੇ ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ ਜੇ.ਜੇ.

ਚਰਨ ਦਾਸ ਡੋਗਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1965 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1552

1965

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950) - ਕਲਾ. 226— ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਘੇਰਾ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ— ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ— ਰਾਹਤ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ— ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਐਕਟ (1961 ਦਾ III— ਐੱਸ. 5(2) (ਸੀਸੀ)— ਐਰਤਾਂ ਦਾ ਸਹਿ-ਵਿਕਲਪ ਮੈਂਬਰ— ਕੀ ਸੰਮਤੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ— ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦ ਐਰਤ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ— ਕੀ ਬਿਨਾਂ ਬੈਠਕ ਦੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਚੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ— ਵੋਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ— ਕੀ ਵਿਧਾਨਿਕ— ਪੰਜਾਬ ਪੈਨ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ (ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ) ਨਿਯਮ (1961)- ਨਿਯਮ 4-ਏ ਕੀ ਮੀਟਿੰਗ ਨਾਲ ਵੰਡਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਪੰਚਾਇਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ- ਦਾ ਵਿਕਾਸ- ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਡਿਊਟੀ- ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਕਮੀ।

30 ਜੁਲਾਈ

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 226, ਜੋ ਕਿ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਣਿਤ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(23) 78 ਪੀਆਰ 1896

ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ, ਅਤੇ, ਖੇਤਰੀ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੀਮਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਦੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇਸ ਆਰਟੀਕਲ ਦੇ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਅਸਲੀਅਤ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਮੂਲ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਮਹੱਤਤਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਠੋਸ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਹਰੇਕ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ। ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੋਣ ਲਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਥੀਸਿਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟਾਂ, ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਹਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨਿਯਮਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ, ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅੰਤਮ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਾ ਮੰਨਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸੱਚਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਆਂ ਦਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਅਟੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਦੀ ਹੋਂਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਂ ਖੁਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਰਿੱਟ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਰਕ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ, ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦਿਵਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏਗੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਿਆਂਇਕ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਤੋਂ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਆਪਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ

ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਉਪਾਅ ਵਾਜਬ, ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਬਸ਼ਰਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਜਿਹੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਜੇਕਰ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਗਭਗ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਲਈ ਰੈਫਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਵੇਗੀ: ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਕੰਮ ਤਾਂ ਹੀ ਲਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਢੁਕਵਾਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਿਵਾਰਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ: ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਂਦਿਆਂ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸੱਚੇ ਹੁਕਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਪਣੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ, ਵਿਧਾਨਿਕ ਹੇਠ ਕਰਕੇ ਵੋਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਹਿ-ਵਿਕਲਪ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਦਾ ਬਦਲ ਹੈ: ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਰਸਮੀਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਮੈਂਬਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਹਿ-ਵਿਕਲਪ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਦੂਜੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਹਿਯੋਗ 'ਤੇ ਹੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਲਪ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਧੀਵਤ ਚੁਣੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸਹੀ ਅਤੇ ਵੈਧ ਚੋਣ 'ਤੇ ਹੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਹਿ-ਵਿਕਲਪ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਸਹਿ-ਵਿਕਲਪ ਦੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਸਮਾਂ।

ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ (ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਸਹਿ-ਵਿਕਲਪ) ਨਿਯਮ, 1961 ਦਾ ਨਿਯਮ 4-ਏ, ਧਾਰਾ 5(2) (ਸੀਸੀ) (i) ਸੈਕਿੰਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਹਿ-ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਰਸਮੀਤਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ / ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ

ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਐਕਟ, 1961 ਦਾ ਨਿੱਜੀਕਰਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਨਿਯਮ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿ-ਵਿਕਲਪ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੱਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੰਚਾਇਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਹਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪੇਂਡੂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਜਮਹੂਰੀ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੰਗਠਨ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੈ-ਸ਼ਾਸਨ ਦੀਆਂ ਸਿਹਤਮੰਦ ਇਕਾਈਆਂ ਵਜੋਂ, ਫਿਰ ਮਾਮੂਲੀ ਸੱਤਾ-ਰਾਜਨੀਤੀ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤੀ ਚੋਣਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਬੁਲਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉੱਚਿਤ ਨਿਆਇਕ ਦਿਮਾਗ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪੱਖਪਾਤ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦੀ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ, ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੇ ਗਿਆਨ ਵਾਲੇ ਹੋਣ ਵਰਗੇ ਗੈਰ-ਰਿਕਾਰਡ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਲੇਪ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਨਾਗਰਿਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੀ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਨਿਆਂ, ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਹੁੰਦਾ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਰਾਜ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਮਹਿਜ਼ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸਹੂਲਤ ਦੇ ਬਦਲੇ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਰਾਜ ਕਾਇਮ ਹੈ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਾਦੀ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਕਮੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਵਿੱਚ ਜਮਹੂਰੀ ਸੁਭਾਅ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਓਰੀ, ਮੈਡਮਸ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ,

1965 ਨੂੰ ਹੋਈਆਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਵਾਈਸ-ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਐਚ.ਐਲ ਸਰੀਨ, ਐਸ.ਸੀ. ਗੋਇਲ ਅਤੇ ਮਿਸ ਆਸ਼ਾ ਕੋਹਲੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ

ਵਕੀਲ।

ਆਰ. ਸੱਚਰ, ਆਰ.ਕੇ. ਛਿੱਬਾਕ, ਅਤੇ ਵੀ.ਸੀ ਮਹਾਜਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ। ਆਰਡਰ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਹੁਕਮ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

ਡਾ. ਜੇ,

ਦੁਆ, ਜੇ.—ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ 12 ਮਈ, 1965 ਨੂੰ, ਸ਼੍ਰੀ ਜਲਪੁ ਰਾਮ, ਆਦਿ, ਬਨਾਮ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕੁਲੂ, ਆਦਿ, 1965 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ. ਨੰ. 536, ਵਿਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਸਹਿ-ਵਿਕਲਪ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਸੇਵਤੀ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇਵਕੀ ਦੇਵੀ ਨੇ ਪੰਚਾਂ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਾ. ਚੂਨੇਸ਼ਵਰੀ ਗੌੜ, ਉਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2, ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(2) (ਸੀਸੀ) (i) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ, ਨਾਗਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਜਾਵੇ। 1961 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 3 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ)। 5(2)(ਸੀਸੀ) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹਿਲਾ ਸਮਾਜ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਚੁਣਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਿੰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੁਲੂ ਜ਼ਿਲੇ ਦੇ ਕਾਤਰੈਨ ਵਿਖੇ, ਨਾਗਰ, ਪੰਚਾਂ ਅਤੇ ਸਰਪੰਚਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 22 ਜਨਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਉਕਤ ਸੰਮਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਨ। ਪੰਚਾਂ ਅਤੇ ਸਰਪੰਚਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਜੋਂ ਚੁਣੇ ਗਏ 16 ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ 1 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ 30 ਜਨਵਰੀ, 1965 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਸ਼੍ਰੀ ਭਗਤ ਰਾਮ ਅਤੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਮੇਹਰ ਚੰਦ ਵੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਮਤੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਵੀ 1 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਸਟੇਟ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਅਤੇ 4-ਏ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਿਛੇਕੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ. ਨੰ. 536 1965 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ - ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅੰਤਿਮ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਇਸ ਬੈਚ ਨੇ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਚਰਨ ਦਾਸ ਡੇਗਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਦੇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚੁਨੇਸ਼ਵਰੀ ਗੌੜ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਟੋਮੈਟਿਕਲੀ ਕੇ-ਆਪਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕੁਲੂ ਦੇ ਜਨਰਲ ਅਸਿਸਟੈਂਟ, ਸ਼੍ਰੀ ਜਤਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨੇ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਨਗਰੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਸੰਮਤੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਉਪ-ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਡੁਆ ਜੇ. ਚੇਣ 24 ਮਈ, 1965 ਨੂੰ ਹੋਵੇਗੀ। ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੋਟਿਸ (ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਸੈਕਸ਼ਨ" ਸ਼ਬਦ ਲਈ ਗਲਤ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ) ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦਾਂ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਵਾਈਸ ਚੇਅਰਮੈਨ (ਚੇਣ) ਨਿਯਮ, 1961 ਦਾ ਸ਼ਬਦ "ਨਿਯਮ") ਸੰਮਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ 24 ਮੈਂਬਰਾਂ 'ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕੁਲੂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਮਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 (ਦੁਬਾਰਾ "ਸੈਕਸ਼ਨ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਗਲਤ ਟਾਈਪ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ 24 ਮਈ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। , ਸੰਮਤੀ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਚੇਣ ਲਈ 1965 ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਚੇਣਾਂ ਇੱਕੋ ਬੈਠਕ ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਕੁਮਾਰੀ ਚੁਨੇਸ਼ਵਰੀ ਗੌੜ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 8, ਨੂੰ 24 ਮਈ, 1965 ਤੱਕ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਮਤੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿ-ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਲਈ ਕੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਸੀ। 1965 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਿਊ. ਨੰਬਰ 536 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿ-ਬੀਪਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਦੋ ਮਹਿਲਾ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਚੇਣ ਕਰਨਾ। 24 ਮਈ, 1965 ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਚੇਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਬੇਚੈਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕੁਮਾਰੀ ਚੁਨੇਸ਼ਵਰੀ ਗੌੜ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 8 , ਨੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕੁਲੂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਸਹਿ-ਚੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, 24 ਮਈ, 1965 ਨੂੰ ਤੈਅ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਚੇਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਵੋਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਸੇਵਤੀ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਦੇਵਕੀ ਦੇਵੀ 24 ਮਈ, 1965 ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਚੇਣ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਈ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 8 ਨਹੀਂ ਸੀ। -ਚੁਣਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੀ. ਸੇਵਤੀ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇਵਕੀ ਦੇਵੀ ਨੂੰ 24 ਮਈ, 1965 ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਚੇਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 8 ਨੇ

ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿਚ ਮਤਭੇਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਗਲਤ ਤੱਥ ਦੱਸੇ ਸਨ। 24 ਮਈ, 1965 ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮੀਟਿੰਗ। ਕੁਮਾਰੀ ਚੁਨੇਸ਼ਵਰੀ ਗੌੜ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕੁਲੂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਨੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਇਕ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਾ. ਸੇਵਤੀ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇਵਕੀ ਦੇਵੀ ਤੋਂ ਵਰਜਿਆ ਗਿਆ। ਨਗਰ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ/ਵਾਈਸ-ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਦੋ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 8 ਕੁਮਾਰੀ ਚੁਨੇਸ਼ਵਰੀ ਗੌੜ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਚੁਣਾਈ ਗਈ ਮਹਿਲਾ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਉਕਤ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 8 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਬਿਆਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਗਲਤ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਬਦਨਾਮ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਠਾਕਰ ਬੇਲੀ ਰਾਮ ਅਤੇ ਵਿਧਾਇਕ ਸ਼੍ਰੀ ਲਾਲ ਚੰਦ ਪ੍ਰਥੀ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਵਿਧਾਇਕ 24 ਮਈ, 1965 ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋਈਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਬਦਨਾਮੀ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੁਕਮ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੰਬਰ 8 ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਰਜਿੰਦਰ ਸੱਚਰ ਤੋਂ ਦੋ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕੁਲੂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਪੱਤਰਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ। ਦੋਵੇਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਲਰਕ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੇ ਅਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਦੋ ਚਿੱਠੀਆਂ ਕੁਮਾਰੀ ਚੁਨੇਸ਼ਵਰੀ ਗੌੜ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਬੋਧਿਤ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਠਾਕਰ ਬੇਲੀ ਰਾਮ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਸ਼੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਤੇਜ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 7 ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਚਿੱਠੀਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਲ-ਮਾਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਠਾਕਰ/ਬੇਲੀ ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਈ ਗਈ ਡੂੰਘੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਜਤਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਜਨਰਲ ਸਹਾਇਕ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3, ਜੋ ਕਿ 24 ਮਈ, 1965 ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਚੋਣ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਸਨ, ਨੇ ਵੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਅਨੁਸਾਰ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੁਮਾਰੀ ਚੁਨੇਸ਼ਵਰੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਸੰਮਤੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਵਾਈਸ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਚੋਣ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੀ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਟੀ' ਵਜੋਂ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਕਤ ਚੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਮੋਹਨ ਲਾਲ, ਜਵਾਬ ਡੈੱਟ ਨੰਬਰ 4, ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਨਾਗਰ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਚੁਣੇ ਗਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ: 3 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੋਟ ਨਾਲ ਹਰਾ ਕੇ, ਸਾਬਕਾ ਨੂੰ 12 ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ 11 ਵੋਟਾਂ ਨਾਲ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 8 ਨੇ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਦੋਵਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਹੋਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਾਟੀਆਂ ਪਾ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੇਵਤੀ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇਵਕੀ ਦੇਵੀ ਨੂੰ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ 13 ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ 11 ਵੋਟਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਸਨ। ਉਪ-ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5, ਸ਼੍ਰੀ ਮੇਹਰ ਚੰਦ, ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਛਤਰ ਦਾਸ ਨੂੰ ਹਰਾ ਕੇ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 8 ਨੂੰ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ, ਸੇਵਤੀ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਗ ਲੈਣ ਤੋਂ ਦੇਵਕੀ ਦੇਵੀ ਨੇ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਵਿੱਚ ਅਹਿਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ: 1 ਅਤੇ 3 ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 6 ਅਤੇ 7 ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਵੋਟ ਦੇ ਫਰਕ ਨਾਲ ਹਾਰ ਗਏ ਹਨ! ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਜੇਕਰ ਕੁਮਾਰੀ ਚੁਨੇਸਵਰੀ ਗੌੜ ਨੂੰ ਉਕਤ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਲੈਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਇਸ ਚੋਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਂ ਹੋਰ ਫੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਵਾਈਸ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। 24 ਮਈ, 1965 ਨੂੰ ਹੋਈ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ, ਕੁਲੂ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ, ਜੋ ਕਿ 15 ਜੂਨ, 1965 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਵੀ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੀ ਚੋਣ, ਕੁੱਲੂ, ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਨੰਗਰ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਵੀ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 2 ਜੂਨ, 1965 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸਟੇਅ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੀ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 4 ਜੂਨ, 1965 ਨੂੰ, ਐਸ.ਕੇ. ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਨੇ ਛੁੱਟੀਆਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦੌਰਾਨ ਅੰਤਰਿਮ ਠਹਿਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਰਜਿੰਦਰ ਸੱਚਰ ਨੇ ਸਟੇਅ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਤੋਂ 8 ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ:-

(ਏ) ਵੋਟਾਂ ਗੁਪਤ ਬੈਲਟ ਦੁਆਰਾ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 8 ਨੇ ਕਿਸ ਲਈ ਵੋਟ ਪਾਈ ਸੀ;

(ਬੀ) ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸਾਧਾਰਨ ਪੱਖ ਤੋਂ ਕੋਈ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

(ਸੀ) ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਹਿ-ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਕਿਸੇ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਪਿਆ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਨੂੰ

ਛੱਡਣ ਨੂੰ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਲਈ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

16 ਜੁਲਾਈ 1965 ਨੂੰ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਜਿਸ ਦਾ ਮੈਂ ਮੈਂਬਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਉਸੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਨੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ. ਨੰ. 536 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। 1965 ਦਾ ਸ੍ਰੀ ਸੱਚਰ ਰਿਜ਼ਲਟ ਪੇਡੇਂਟਸ ਨੰਬਰ 4 ਤੋਂ 8 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੁਕਣ ਦਾ ਦਬਾਅ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੰਬਰ 4 ਤੋਂ 8 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ੍ਰੀ ਸੱਚਰ ਨੇ ਮੁਢਲੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਈ ਹੈ ਕਿ 24 ਮਈ, 1965 ਨੂੰ ਹੋਈਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਪਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦਾਂ (ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਿਯਮ), 1961 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ) ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੇ ਮੈਂਬਰ, ਉਪ-ਚੇਅਰਮੈਨ ਜਾਂ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਚੋਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੋਟਰ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ / ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵੋਟਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਚੋਣ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 20 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 121 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ। ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ, ਇਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਾਰਥਕ ਉਪਬੰਧ ਹੈ।

ਇਸ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਸਰੀਨ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਕੇ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ, ਡਿਪਟੀ ਕਮ-ਮਿਸ਼ਨਰ, ਕੁਲੂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, 23 ਮਈ, 1965 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਬੰਧ "ਬੀ") ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਵਿਵਾਦ ਵਿਚਲੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਲੇਪ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਈ ਔਖਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਿ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਠੋਸ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਦੀ ਹੋਂਦ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ

ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੁਕਾਵਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਰਟੀਕਲ, ਇਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੇਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲਾ, ਹਰ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸਵਾਲ 'ਤੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਰੀਨ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ *ਦੇਵੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ* (1), *ਭਗੀਰਥ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ* (2), *ਧਰਮ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ* (3) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ *ਬਾਬੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰ* (4)।'

ਚਰਨ ਦਾਸ ਡੋਗਰਾ
ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ
ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ
ਹੋਰ

ਦੁਆ ਜੋ

ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਵਿਵਾਦਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੈਂਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਪੈਰਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 226, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਖੇਪ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਖੇਤਰੀ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੀਮਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ

- (1) 1964 PLR 1185
- (2) ILR (1965) 1 ਪੁੰਜ. 466=1965 PLR 413.
- (3) ILR (1962) 2 ਪੁੰਜ. 27=1962 PLR 586.
- (4) ILR (1962) 1 ਪੁੰਜ. 176.

ਚਰਨ ਦਾਸ ਡੋਗਰਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਦੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਇਸ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਟ੍ਰਾਈ ਆਰਟੀਕਲ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇਸ ਆਰਟੀਕਲ ਦੇ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਦੁਆ ਜੋ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਅਸਲੀਅਤ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਮੂਲ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਮਹੱਤਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ - ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਚ ਪੱਧਰੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਹਰੇਕ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੋਣ ਲਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਥੀਸਿਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅੰਤਮ ਅਤੇ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟਾਂ, ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਹਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨਿਯਮਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਯਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਾ ਮੰਨਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸੱਚਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਆਂ ਦਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਅਟੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਦੀ ਹੋਂਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਂ ਖੁਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਨੁਸਾਰ ਤਰਕ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏਗੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਿਆਂਇਕ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਤੋਂ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਆਪਕ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਉਪਾਅ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਢੁਕਵਾਂ, ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਬਸ਼ਰਤ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਜਿਹੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਜੇਕਰ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਲਗਭਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਲਈ ਰੈਫਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਵੇਗੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਕੰਮ ਤਾਂ ਹੀ ਲਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ

ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਿਵਾਰਣ ਦੇ ਸਕੇ। ਦੂਜੇ ਸਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਜੇਕਰ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਕੇ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸੱਚੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਦੀ ਹੈ।

ਚਰਨ ਦਾਸ ਡੋਗਰਾ
ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ
ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ
ਹੋਰ

ਦੁਆ ਜੇ

ਇਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਪਿੱਠਭੂਮੀ ਵਿੱਚ, ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਅਧਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਮਾਰੀ ਚੁਨੇਸ਼ਵਰੀ ਗੌੜ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਇਸ ਦੀ ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ। 24 ਮਈ, 1965 ਨੂੰ ਹੋਈਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਵੋਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ। ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦਿਤ ਤੱਥ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 121 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ, ਉਪ-ਚੇਅਰਮੈਨ ਜਾਂ ਚੇਅਰਮੈਨ ਆਦਿ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਵੋਟਰ ਦੁਆਰਾ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਭਿਆਸ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹੱਲਾਸ਼ੇਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੀ ਚੋਣ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਹੈ, ਫਿਲਹਾਲ ਲਾਗੂ ਜਾਂ ਉੱਥੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਕੁਮਾਰੀ ਚੁਨੇਸ਼ਵਰੀ ਗੌੜ ਦੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ, ਨਿਯਮ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ "ਜਿਸ ਦੀ ਚੋਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। " ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਜੋ ਕਿ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨੂੰ ਆਪਣੇ 23 ਮਈ, 1965 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਉਸਨੇ ਕੁਮਾਰੀ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਚੁਨੇਸ਼ਵਰੀ ਗੌੜ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਕਾਰਕ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ, ਇੱਕ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਭੇਜਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼, ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ

ਇਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਕੁਝ ਹੋਰ ਚੋਣਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਕ ਵੀ ਬਣੇਗਾ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਸ੍ਰੀ ਰਜਿੰਦਰ ਸੱਚਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਧਾਰਣ ਵਾਕਫੀਅਤ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੁਮਾਰੀ ਚੁਨੇਸ਼ਵਰੀ ਗੌੜ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਹਿ-ਚੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ

ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਚੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਦੀ ਰਸਮੀਤਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤੀ ਮਹੱਤਵ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਰਸਮੀ ਸਹਿ-ਵਿਕਲਪ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਵੋਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਸਾਈਡ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਠੋਸ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਵਿਕਲਪ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਚਰਨ ਦਾਸ
ਡੇਗਰਾ ਅਤੇ
ਹੋਰ ਬਨਾਮ
ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ
ਅਤੇ ਹੋਰ

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਪਹਿਲੀ ਲਾਲੀ 'ਤੇ ਆਕਰਸ਼ਕ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਸੋਚਣ 'ਤੇ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਅਸਮਰੱਥ ਜਾਪਦਾ ਹੈ . ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਗਣਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਆਂ ਹੈ ਅਤੇ ਵੋਟ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਗਰਿਕ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਜਾਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੁਮਾਰੀ ਚੁਨੇਸ਼ਵਰੀ ਗੌੜ, ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਹਿ-ਚੇਣ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਚੁਣਤੀ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਵੋਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹਿ-ਚੇਣ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਜਦ ਤੱਕ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਐਕਟ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਸਮੀ ਸਹਿ-ਵਿਕਲਪ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਸਹਿ-ਵਿਕਲਪ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਹਲੀ ਰਸਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਵੋਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਅਸਲ ਬੁਨਿਆਦ ਹੈ।

ਦੁਆ ਜੇ

ਹੁਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ 1965 ਦੇ CW ਨੰਬਰ 536 ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 12 ਮਈ, 1965 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਹੀ ਸਮਾਪਤੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ: -

“ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਾਮਯਾਬ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚੁਨੇਸ਼ਵਰੀ ਗੌੜ ਸਹਿ- ਚਰਨ ਦਾਸ ਹੋਵੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(2) (ਸੀਸੀ) (i) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ, ਨਾਗਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਸਹਿ-ਵਿਕਲਪ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਬੇਸ਼ੱਕ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਧਾਰਾ 5(2) (ਸੀਸੀ) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹਿਲਾ ਸਮਾਜਿਕ ਵਰਕਰ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਲਈ ਚੁਣੇ ਗਏ ਹਨ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਡ ਕੁਮਾਰੀ ਚੁਨੇਸ਼ਵਰੀ ਗੌੜ ਨੂੰ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਦਰਅਸਲ, ਇਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 5(2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਜਾਵੇ। (cc) (i) ਦੂਜੀ ਵਿਵਸਥਾ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਗਿਆਨਤਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਰੀਡਿੰਗ ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨੁਕਤੇ ਤੇ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢੇਗਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ,

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਨੁਕਤੇ ਤੇ ਵੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਕੁਝ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ 23 ਮਈ, 1965 ਨੂੰ ਵਿਦਵਤਾ ਵਾਲੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵੀ ਜ਼ਿੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਕ ਕਾਪੀ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਕਰਨਾ ਉਸ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸੀ। ਹੁਕਮ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਕੱਲੀ ਕੁਮਾਰੀ ਚੁਨੇਸ਼ਵਰੀ ਗੌੜ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧਾਰਤ ਕੀਤਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਬਾਰੇ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਨਿਰਦੇਸ਼ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਾਇਦ, ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਪ੍ਰਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗੇਗਾ; ਪਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਦੇਸ਼ ਵੀ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ, ਜੇਕਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਜਾਂ ਬਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਵਿਅਕਤੀ, ਸੀਡਬਲਯੂ ਨੰਬਰ 536 ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦਾ। 1965, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੱਚੀ ਕਾਪੀ ਹੋਣ ਲਈ ਖੁਦ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਅਪਨਾਉਣ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਤਾ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਹੱਕ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ

ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਦਿਮਾਗ, ਪਰ ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਹ ਕਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤਾਂ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੀ ਅਣਜਾਣਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਤੋਂ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਉਪਾਅ ਨਾ ਮੰਨਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸੇ ਨੁਕਤੇ ਤੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨੰ. 3; ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬੜੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੁਮਾਰੀ ਚੁਨੇਸ਼ਵਰੀ ਗੌੜ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪੱਤਰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ

ਚਰਨ ਦਾਸ
ਡੇਗਰਾ ਅਤੇ
ਹੋਰ ਬਨਾਮ
ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ

ਦੁਆ ਜੇ

ਰੀ ਸੰਮਤੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਸਹਿ-ਚੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, 24 ਮਈ, 1965 ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਚੇਅਰਮੈਨ ਆਦਿ ਦੀ ਚੋਣ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਵਕੀਲ ਦੇ ਕਲਰਕ ਦੀਆਂ ਦੋ ਚਿੱਠੀਆਂ ਹਨ, ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਵਕੀਲ ਠਾਕਰ ਤੇਜ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਹੈ। ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਠਾਕਰ ਬੇਲੀ ਰਾਮ, ਐਮਐਲਸੀ ਦਾ, ਪਰ ਉਹ ਵੀ ਉਸਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜੇ ਸੰਮਤੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। 29 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਦਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ, ਜੋ ਕਿ 30 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਨੂੰ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਠਾਕਰ ਤੇਜ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ, ਕੁਲੂ, ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ, ਨਾਗਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 7, ਵੱਲੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵੀ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। 1965 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ. ਨੰ. 536 ਵਿਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 8 (ਕੁਮਾਰੀ ਚੁਨੇਸ਼ਵਰੀ ਗੌੜ) ਨੂੰ 10 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਵਿਕਲਪ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਅੱਗੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਹੁਣ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 8 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਚੇਤਨਾ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਡੀਆਂ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਗਠਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਅਣਜਾਣ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਹਤਮੰਦ ਜਮਹੂਰੀ ਲੀਹਾਂ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨੈਤਿਕ ਤਾਣ-ਬਾਣੇ ਹੋਣ; ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਦੁਆਰਾ ਵੋਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਆਖਰੀ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦੋਵੇਂ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਦਕਿ ਇੱਕ 'ਤੇ; ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ; ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਲਤ ਮੰਚ 'ਤੇ ਆ ਕੇ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੇਣ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਵਿਧਾਨਕਤਾ ਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਆਪਣਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਸਮਾਂ ਪੱਟੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ।

ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਵੀ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਦੇਣ ਲਈ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰਥਿਤ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸੀ ਕਿ ਕੁਮਾਰੀ ਚੁਨੇਸ਼ਵਰੀ ਗੌੜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੋਟ ਪਾਈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ 23 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪੰਜਾਬ ਸੰਮਤੀਆਂ (ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਸਹਿ-ਵਿਕਲਪ) ਨਿਯਮ, 1961 ਦੇ ਨਿਯਮ 4-ਏ ਵੱਲ ਵੀ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੁਣ ਤੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ।, “ ਨਿਯਮ 4 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਸੀਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਰਮ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ।

ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ, ਜੋ ਕੋਈ ਹੋਣ, ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ; ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜੇਕਰ ਐਮ.ਐਲ. ਦਾ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ ਔਰਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ

ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਣ ਹੈ ਜਾਂ ਚੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪ੍ਰੀਜ਼ੀਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਲਾਟ ਲਗਾ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਜਾਂ ਨਾਮ ਪਹਿਲਾਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹਨ।, ਨੂੰ ਵਿਧੀਵਤ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ।” ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਹੋਂਦ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿ-ਵਿਕਲਪ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਹਲੀ ਰਸਮੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਰਸਮੀ ਸਹਿ-ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਮਹਿਜ਼ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੈਧ ਸਹਿ ਵਿਕਲਪ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਧੀਨਗੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਬਾਈਡਿੰਗ ਪੂਰਵ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰੇਰਕ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਦਲੀਲ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 4-ਏ ਦੀ ਹੋਂਦ ਧਾਰਾ 5(2) (ਸੀਸੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਹਿ-ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਰਸਮੀਤਾ ਨਾਲ ਨਿਪਟਦੀ ਹੈ। ਪਿਛਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਦੂਜੀ ਵਿਵਸਥਾ । ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਨਿਯਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿ-ਵਿਕਲਪ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੁਲਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਔਰਤ ਜਿਸਨੇ ਚੋਣ ਲੜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਨਿਯਮ 4A ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵੋਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਵੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਮਾਰੀ ਚੁਨੇਸ਼ਵਰੀ ਗੌੜ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਮਾਜਿਕ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਔਰਤ ਨੂੰ ਵੀ ਧਾਰਾ 5(2) (ਸੀਸੀ) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ^ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 1965 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂ ਨੰਬਰ 536 ਵਿੱਚ ਸਮਝੇ ਗਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(2) (ਸੀਸੀ) (i) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਰਫ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ

ਫਿਟਨੈਸ ਵਿੱਚ ਦੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਚੋਣ ਕਰਨਾ ਸੀ।

ਚਰਨ ਦਾਸ
ਡੋਗਰਾ ਅਤੇ
ਹੋਰ
ਬਨਾਮ.
ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ
ਅਤੇ
ਹੋਰ

ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਵੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ, ਵਿਧਾਨਿਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਵੋਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਹਿ-ਵਿਕਲਪ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਦਾ ਬਦਲ ਹੈ : ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਰਸਮੀਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਮੈਂਬਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਹਿ-ਵਿਕਲਪ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਹਿ-ਵਿਕਲਪ 'ਤੇ ਹੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੁਣੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਹੀ ਅਤੇ ਵੈਧ ਚੋਣ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਹਿ-ਵਿਕਲਪ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਲਈ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ

ਸਹਿ-ਵਿਕਲਪ ਦੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਸਮਾਂ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਥਿਤੀ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਪਰੇ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 8 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 5 (2) (ਸੀਸੀ) (i) ਸੈਕਿੰਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਜਾਵੇ। ਸ਼ਰਤ. ਸਹਿ-ਵਿਕਲਪ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਵਿਕਲਪ Dua, J.

ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ

ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਘੋਰ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇਗਾ। ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 2 ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਿਤੀ 23 ਮਈ, 1965, ਕੁਮਾਰੀ ਚੁਨੇਸ਼ਵਰੀ ਗੌੜ ਨੂੰ ਸਹਿ-ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਮੈਂਬਰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 24 ਮਈ, 1965 ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3, ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਜਨਰਲ ਅਸਿਸਟੈਂਟ, ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ, ਕੁਮਾਰੀ ਚੁਨੇਸ਼ਵਰੀ ਗੌੜ ਨੂੰ 23 ਮਈ, 1965 ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਵੋਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਸ਼੍ਰੀ ਸੱਚਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 8 ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 6 ਅਤੇ 7 ਨੂੰ ਵੋਟ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਵਾਸੀ ਨੰਬਰ 8। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਐਲ ਅਤੇ 3 ਲਈ ਵੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਏ ਗਏ ਚੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ

ਪ੍ਰੀਸ਼ਦਾਂ (ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਿਯਮ) 1961 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਦੇ ਅੰਦਰ 'ਇਨਸਾਫ' ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 8 ਨੂੰ ਚੋਣ ਵਿਚ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਅਧੀਨਗੀ ਪਾ ਕੇ ਆਕਰਸ਼ਕ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀਆਂ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਰੁਝਾਨ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਰਾ 13 ਤੋਂ 16 ਵਿੱਚ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 8 ਦੀ ਵੋਟ ਨੇ ਪੀੜਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੋਣ ਦਾ ਪੈਮਾਨਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਵਾਬਦਾਤਾ 'ਨੰ. 8 ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੰਬਰ 4 ਤੋਂ 7 ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਚੋਣ ਲੜਨ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚਲੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੋਈ ਵੀ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਭੁੱਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੁਰਘਟਨਾ ਜਾਂ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਹੈ।

ਚਰਨ ਦਾਸ
ਡੇਗਰਾ ਅਤੇ
ਹੋਰ

ਬਨਾਮ.
ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ
ਅਤੇ
ਹੋਰ

ਚਰਨ ਦਾਸ
ਡੇਗਰਾ ਅਤੇ
ਹੋਰ
ਬਨਾਮ.
ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ
ਅਤੇ
ਜੇਜ

ਦੁਆ ਜੇ

ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 13 ਵਿੱਚ, ਅਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 8 ਨੇ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਦੋਵਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਹੋਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਾਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੇਵਤੀ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇਵਕੀ ਦੇਵੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ 13 ਵੋਟਾਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਸਿਰਫ 11 ਵੋਟਾਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 14 ਵਿੱਚ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 (ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਨਰਲ ਅਸਿਸਟੈਂਟ) ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਉਪ-ਚੇਅਰਮੈਨ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 8 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਪਤ ਮਤਦਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੰ: 4 ਤੋਂ 7 ਨੂੰ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਠਾਕਰ ਤੇਜ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ 29 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਪੈਰਾ ¹ 20 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 8 ਦੁਆਰਾ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਵੋਟਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਚੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਇੱਕ ਸਬੂਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਪੈਰਾ 22 ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਉਹੀ ਹੁੰਦਾ ਭਾਵੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 8 ਨੂੰ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਘੱਟ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ।

ਇਹਨਾਂ ਬੇਨਤੀਆਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 8 ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਾਉਣ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ - ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਝੁਕਾਅ ਹੈ - ਅਤੇ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਿਤ ਹੈ (ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪੇਸ਼ ਹੈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 4 ਤੋਂ 7 ਲਈ, ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 8 ਨੇ ਵੋਟ ਨਾ ਪਾਈ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਵੋਟਾਂ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਉਪ ਚੇਅਰਮੈਨ ਚੋਣ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਅਤੇ 8 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੈਲਟ ਦੁਆਰਾ ਲਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਡਰਾਇੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਵਾਜਬ

VOL. I KIX-(1)] ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਰਿਪੋਰਟ 365 ਇਸ ਨੂੰ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 8 ਦੀ ਅਣਪਛਾਤੀ ਭੁੱਲ ਤੋਂ। ਇਹ ਭੁੱਲ ਸਾਡੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲਤ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਬੈਲਟ-ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੁਆਰਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਂਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਅਤੇ ਇਹ ਇੰਨਾ ਦਲੀਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 8 ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਵੋਟ ਕਿਸ ਲਈ ਪਾਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਮੁੱਖ ਧਰੁਵੀ ਦੌਰ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਰਿਜ਼ਪੋਂਡੈਂਟਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 8 ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਚੋਣ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਸ ਲਈ ਵੋਟ ਪਾਈ ਸੀ, ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਕੋਈ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ, ਬਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 8 ਇਹ ਦੇਣ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਯੋਗਤਾ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਤੱਥ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਭੁੱਲ ਤੋਂ ਤਰਕਪੂਰਨ ਅਨੁਮਾਨ ਕੱਢਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਡੋਗਰਾ ਅਤੇ
ਹੋਰ
ਬਨਾਮ.
ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ
ਹੋਰ

1

ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਵੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 2 ਅਤੇ 3) ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ ਨੰਗੜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 8 ਕੁਮਾਰੀ ਚੁਨੇਸਵਰੀ ਗੌੜ ਦੇ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕ ਸਮਾਗਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀ, ਨਾਗਰ, ਆਦਿ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ/ਵਾਈਸ-ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਹੁੰ ਚੁਕਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀਆਂ ਜਾਂ ਭਟਕਣ ਮੈਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਸਹਿ-ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਣਾ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਬਦਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਮਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਵੋਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਚੁਨੇਸਵਰੀ ਗੌੜ ਇਲਜ਼ਾਮ ਭਰੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ :-

ਮਾਂਟ੍ਰੀਟ ਸਟ੍ਰੀਟ ਰੇਲਵੇ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਨੈਰਮੈਂਡਿਨ (5) ਅਤੇ ਝਰੀਆ ਵਾਟਰ ਬੋਰਡ
ਬਨਾਮ ਜਗਦੰਬਾ ਲੋਨ

(5) ਏਆਈਆਰ 1917 ਪੀਸੀ 142.

ਚਰਨ ਦਾਸ
ਡੋਗਰਾ ਅਤੇ
ਹੋਰ
ਬਨਾਮ.
ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ
ਅਤੇ
ਹੋਰ

ਕੰ., ਲਿਮਿਟੇਡ. (6) ਕਿਊਬਿਕ ਦੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੈਰਿਫ ਦੁਆਰਾ ਜਿਊਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਕਰਨ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਣਗਹਿਲੀ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕੋਰਮ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। *ਗੈਰ ਨਿਆਂ* ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਉਸ ਸਮੱਸਿਆ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦਰਪੇਸ਼ ਹੈ। ਪਟਨਾ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਪੀ. 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਮੈਕਸਵੈੱਲ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ 541 ਕਾਲਮ 2: -

ਦੁਆ ਜੋ

"ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਜਨਤਕ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜਾਂ ਹੋਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰੇਸ ਕ੍ਰਿਪਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਜਾਂ ਅਸੁਵਿਧਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਿਯੰਤਰਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜੋ ਅਜਿਹੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ।"

ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਤਿੰਨ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੈਕਸਵੈੱਲ ਦਾ ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇਹ ਨਿਯਮ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੰਚਾਇਤੀ ਵਿਧਾਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਹਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪੇਂਡੂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਮਹੂਰੀ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੈ-ਸ਼ਾਸਨ ਦੀਆਂ ਸਿਹਤਮੰਦ ਇਕਾਈਆਂ ਵਜੋਂ ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੈਟਅਪ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਗਠਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਫਿਰ ਮਾਮੂਲੀ ਤਾਕਤ ਦੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ - ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੰਚਾਇਤੀ ਚੋਣਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਨਿਆਂਇਕ ਦਿਮਾਗ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਢੁਕਵੇਂ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਲੇਪ ਰੱਖਣ।

(6) ਏਆਈਆਰ 1938 ਪੈਟ. 539.

ਪੱਖਪਾਤ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦੀ, ਅਧਿਕਾਰਤ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ, ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ

ਹੋਣ, ਤਾਂ ਜੋ ਨਾਗਰਿਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੀ ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਨਿਆਂ, ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਹੁੰਦਾ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹੁਕਮ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਅਸਪਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਕੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੁਕਵਾਂ ਕੇਸ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਟੀਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਪੱਖ 'ਤੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੁਮਾਰੀ ਚੁਨੇਸ਼ਵਰੀ ਗੋੜ, ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 8, ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ ਬਿਨਾਂ ਸਹਿ-ਵਿਕਲਪ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਲਾਘਾ ਕਰਨਾ ਆਸਾਨ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਚੇਣਾਂ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਸਿੱਖਿਅਤ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਉੱਥੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰੋ . ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਰਾਜ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਮਹਿਜ਼ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸਹੂਲਤ ਦੀ ਜਗਵੇਦੀ 'ਤੇ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਬਲੀਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਵਿਧਾਇਕ ਵਿਦਵਾਨ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਜੋ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ।

ਚਰਨ ਦਾਸ
ਡੋਗਰਾ ਅਤੇ
ਹੋਰ
ਬਨਾਮ.
ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ
ਅਤੇ
ਹੋਰ

ਦੁਆ ਜੋ.

ਸੰਮਤੀ ਦੇ ਗਠਨ ' ਤੇ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਇਕ ਹੋਰ ਔਰਤ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਹੈ , ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। .

ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਾਦੀ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾ26ਵੇ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਮੀ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਫਲਤਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਵਿੱਚ, ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਦੇਵਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਮਹੂਰੀ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਇਜ਼ਾਜਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਸੀਂ ਕੁਮਾਰੀ ਚੁਨੇਸ਼ਵਰੀ ਗੋੜ ਨੂੰ ਸਹਿ ਸਹਿਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 23 ਮਈ 1965 ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ 2 ਇਪਗਨ ਐਡ ਆਰਡਰ (1) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਚੁਣੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰ (11) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ 3 ਦੁਆਰਾ, ਮਿਤੀ 24 ਮਈ 1965 ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੁਮਾਰੀ ਚੁਨੇਸ਼ਵਰੀ ਗੋੜ ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਮਈ, 1965 ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਵੋਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, 24 ਮਈ 1965 ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਤੇ (111) 24 ਮਈ 1965 ਨੂੰ ਹੋਈਆ ਚੇਣਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਖਰਚਿਆ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪਹਿਲਾਂ ਪੀਡੀ ਸਰਮਾ ਤੋਂ ਜੇ

ਸਰਨ ਦਾਸ ਪੁੱਤਰ ਪੀ.ਟੀ. ਭੀਕੂ ਰਾਮ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1962 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 185-ਡੀ

ਨਿਕਾਸੀ ਵਿਆਜ (ਵੱਖਰਾਤਾ) ਐਕਟ (1951 ਦਾ LXIV)- S. 2(d)(i)

ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ—ਕੀ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਹੈ

ਜ਼ਮੀਨ

5 ਅਗਸਤ

1965

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਇਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ : ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੱਕ ਕਾਬਜ਼ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੂਜੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। . ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਵਜੋਂ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਕਿਰਦਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ; ਜ਼ਮੀਨ. ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਰਸਲ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਅਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੁਦਰਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਹਨ: ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ 2 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1962 ਦੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਲਟਰਾ-ਵਾਇਰਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ, 1964 ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਮੈਂਡਮਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਚਿਤ ਰਿੱਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ।

Gurwinder Singh

Statistical Assistant

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।